

18.74x14.61	1	2	עמוד	המגזין	מעריב	05/06/2023	86354891-4
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790							

« אפרת שהם הילדסהיימר

צילום: יעל אילן

ציונות עושים

הגיע הזמן לחזור אל הציונות, שהיא המשענת שלנו והיא גם המכנה המשותף המוסכם על רובנו המוחלט. זה מה שיבטיח את עצם הקיום שלנו וישיב את לכידותנו הפנימית

המייסדים ומאתגרי השעה, התובעים מאיתנו ציונות מעשית, כלומר ציונות כערך המנחה את החלטות הממשלה? הוויכוח הוא ערוך כואבת לעד כמה התרחקנו מעצמנו, מייעודנו ומייחודנו, שהם הוויה ציונית ורוח יהודית.

הגיע הזמן לחזור לציונות, שהיא המשענת שלנו וגם המכנה המשותף המוסכם על רובנו המוחלט. זה מה שיבטיח את עצם קיומנו וישיב את לכידותנו הפנימית. כידוע, השלב הראשון בדרך לפתרון הוא הגדרת הבעיה. הגדרת הבעיה היא התעייפות מציונות, מבוכה, הטלת ספק וכי רסום בתחושת הצדק, הנובעים מקמפיין התקפי מתמשך בעולם לערעור הלגיטימציה של המפ"ע הציוני שמתחיל לבעבע גם בתוכנו.

אסור להתבלבל או לאמץ הלכי רוח שלפיהם הבניין נבנה ויש להסיר את הפיגומים. עלינו לדרוך בציונות כי היא גרעין זכותנו לחיות בארץ ישראל כיהודים ריבוניים, ולהחילה על החלטות הממשלה ללא מורא ובאמונה בצדקת הרעיון הציוני. על ציונות לא רק מדברים. ציונות עושים. כך היה תמיד, וכך יהיה. ●

הכותבת היא מנכ"לית הקרן למנהיגות ציונית

שנבנה הבניין, כלומר הוקמה המדינה, סיים את תפקידו ויש לפרקו לטובת סדר עדיפויות חדש, וכראשו כפיפות ערכית מחייבת לערך השוויון האזרחי. שאלת היסוד, אם הציונות היא רעיון מופשט או פעולה מעשית, דווקא הוכרעה בצורה ברורה על ידי דוד בן-גוריון. אין צורך לנחש מה היה אמר הזקן על הוויכוח בין הייעוץ המשפטי לממשלה, כי הוא כבר אמר. ציונות, לדבריו, איננה "הכרזה מצלצלת שאין איתה כל חובת חיים וכל עול הגשמה וכל תביעת מעשה... ציונות (היא) הגשמה בלתי פוסקת, ציונות כורכת את הרעיון במעשה ואת ההשקפה בחיי יומיום".

גם מגילת העצמאות מבהירה שהמדינה המוקמת בזאת בנויה על ציונות, והיא הערך שבשמו, ולמען הגשמתו, היא מוקמת. פעמיים מופיעה בה התנועה הציונית כתנועה שהקימה את המדינה. גם הרצל לא ראה את הציונות כאמצעי להקמת המדינה, כלומר אידיאל שיש לו סוף, אלא כמסע חיים מחייב, ובלשונו: "אידיאל שאין לו סוף".

איך הפך יסוד חיינו, שלפנים היה המאחד הגדול של המהלך הכביר של שיבתנו לארצנו מגלות לוח בת אלפיים שנה, לפוליטי ולשוני במהלך? על מה מעידה ההתרחקות מהמגילה, מחזון

לכאורה הוויכוח בין הממשלה המבקשת לקבוע את הציונות כערך מנחה בעבודת הממשלה, לבין הייעוץ המשפטי המבקש למנוע זאת, הוא עוד פיתול בדרך העקלתון של ריב הסמכויות בין הדרג הממונה לדרג הנבחר. למעשה מדובר בוויכוח גדול בהרבה הנוגע לשורשי קיומנו כאן, והוא השאלה: מהי ציונות? גם אם נעיר את הציוני הממוצע באמצע הלידה, הוא ידע להגיד שציונות פירושה מדינה יהודית בארץ ישראל, ויעדיה הם ביטחון, תעשיית ועלייה. אבל מה משמעות ההיגד? האם זו תיאוריה או פרקטיקה? הלכה או מעשה? עמדת היועצת המשפטית לממשלה, כפי שהובאה בפני הממשלה, היא שאין לממשלה סמכות לקבוע ערך אחד (ציונות) גובר על ערכים אחרים (שוויון). יוצא שהציונות היא רק תיאוריה, אידיאל אבסטרקטי חסר אחיזה בחיים הממשיים לפי פרשנות אחת, ולפי פרשנות שנייה היא רעיון ססיים את תפקידו המעשי, כלומר אידיאל שיש לו סוף.

הייעוץ המשפטי אינו לבר בעמדה זו. הציונות הפכה לאבן גניף בפני סט ערכים חדש שהושת על החברה הישראלית. למעין פיגום שמשעה